

Иван Вазов

Елада

Кога ще ида в древната Елада?
Кога ще ида в оня чуден край,
кой къпе се в морето кат найада,
под небосклон, шо кат сафир сияй?

Кога ще ида там, де Омир стари
Олимпът на земята е снимал,
де хубостта е имала олтари,
де цял народ от гении живял?

Там, де под малките чела човешки
гигантски расли образи, мечти,
де Платон мислел над проблеми тежки,
де Фидий мраморите възплъти?

Кога ще ида в оня край възшебни,
колибел на герои, богове,
де в всякой кът преданье скъпо дебне,
де дишат толкоз дивни векове?

Де всичко йощ поезья населява,
де шапка да не снемеш ще е грях –
и спрян пред някой срит олтар на слава
чело си да допра до славний прах?

Май 1883, Пловдив

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5197>]